

Slåtter

Hur gör jag?

- På våren, när vitsipporna blommar, städar du ängen genom att räfsa ihop pinnar, löv och torrt gräs. Om du vill kan du elda upp materialet i högar på området eller frakta bort det till komposten på återvinningscentralen.
- När växterna har blommat över och fröat av sig kan ängen slå. Det bästa är om du kan slå ner dem med ett skärande redskap som lie eller slåtterbalk, men grästrimmer och häcksax kan också funka. Det viktiga är att växterna inte finfördelas utan ligger kvar på marken så hela som möjligt.
- Låt de slagna växterna ligga kvar på platsen och torka i några dagar. Då hinner fröna mogna och släppa från fröställningarna och så sig till nästa år. Vänd gärna på de slagna växterna några gånger så torkar det fortare. Räfsa sedan ihop det torra höet och ta bort det från det slåtrade området.
- Slåttra under augusti månad, gärna efter den 15 augusti. Om du börjar för tidigt hinner inte alla växter blomma och sätta sina frön. Börja gärna slåttern på olika områden olika år om du har flera områden att slåttra.
- Har du en mark som är ganska näringsrik är det bra att slåttra två gånger per säsong under de första två-tre åren, en gång strax innan midsommar och en gång i augusti. Då får du effektivt bort näring från marken och de mer åtråvärda blommorna trivs bättre. Om du har mycket tuvor och förna på din mark kan det vara bra att fräsa ner tuvorna så att det är lättare att slåttra.
- Du kan även variera skötseln med att emellanåt bränna marken på våren. Detta kan man göra på stora och små ytor.
- Slåttra gärna andra marker än själva slåtterängar med samma metod: vägkanter, dikesrenar, åkerholmar och likande, du får vackra blommor och slipper höga igenväxningsarter.

Vilka arter hittar jag här?

Lågväxande och blommande växter trivs på näringsfattiga marker. Det är viktigt att sköta sådana marker så att de behåller sin näringsfattiga och blomrika karaktär. Den bästa skötseln är slåtter. Genom att slå högväxande växter och frakta bort höet förblir markerna näringsfattiga. Slåtter gör även att lågväxande blommande växter slipper att konkurrera om solljus med högväxande växter. Exempel på lågväxande växter är väd, klint, fibblor, blåklockor och ärtväxter. De är viktiga pollen- och nektarkällor för många småkryp.

En del vilda bin samlar pollen från många olika växter. Men många är specialister och samlar bara pollen från en eller ett par närbesläktade växtarter. Guldsandbiet samlar till exempel bara pollen från vädväxter. Om det inte finns väd så måste bina flytta till andra platser för att hitta mat. Hallonsandbi, blåklocksbi, och äpplesandbi har alla namn som anspelar på deras favoritväxter. Denna specialisering gör att de är effektiva när de hittar sin näringsväxt. Men de är också känsliga och sårbara när landskapet förändras och favoritväxterna försvinner.

Vårstädning på ängarna gör du när vitsipporna blommar.

Låt gärna gräsytor som inte används till något bli till ängar.